

РЕШЕНИЕ

№ 2590

гр. София, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 13.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10776** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.405 от Кодекса на труда (КТ). Образувано е по жалба на „НЕСТЛЕ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу ПРЕДПИСАНИЯ, дадени в т.1 – т.11 от Протокол за извършена проверка с изх. №2231882/03.10.2022г. на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (ДИТ). С оспорвания административен акт, на основание чл.404, ал.1, т.1 и т.12 КТ, на „Нестле България“ АД – в качеството му на работодател, са дадени задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство.

Жалбоподателят претендира за недействителност на дадените с Протокола от 03.10.2022г. предписания, като постановени в нарушение на материалния закон. Поддържа, че в административното производство не е било установено „Нестле България“ АД да е допускало надвишение на максимално установената продължителност за полагане на извънреден труд за един календарен месец, поради което и смята за незаконосъобразно предписанието, дадено в т.1 от Протокола за проверка. Твърди, че това предписание е дадено общо, без да се основава на доказателства сочещи за нарушение на трудовото законодателство от страна на дружеството. Сочи, че предписанията по т.2 – т.11 от Протокола за проверка не се основават на действителните факти от значение за случая. Приема за неверни изводите на административния орган, че служителят Й. Д. е полагала труд извън установеното за нея работно време със знанието и без противопоставянето на работодателя. Изтъква, че системата на входа и на изхода на предприятието отчита

единствено влизането и излизането от и на територията на „Нестле България“ АД, но не дава информация за времето в което служителят действително осъществява служебните си задължения. На това основание претендира, че присъствието на Д. на територията на предприятието не може само по себе си да обоснове извод, че през целия период от време последната е полагала труд, включително извънреден. Освен доводите за незаконосъобразност на административния акт, прави възражение и за териториална некомпетентност на ДИТ – Софийска област да извършва проверки по спазване на трудовото законодателство и да дава съответни предписания, извън пределите на териториалната единица. Чрез процесуалните си представители адв. Н. и юрк. Г. моли съда да отмени Предписанията, дадени с Протокол за извършена проверка с изх. №2231882/03.10.2022г. на ДИТ - Софийска област и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък и доказателства за извършването им. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото пиксмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – Софийска област, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Н. поддържа, че процесните задължителни предписания са законосъобразно дадени и не са налице сочените основания за тяхната отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованата страна Й. В. Д., оспорва жалбата. В молба от 09.02.2023г. изразява становище, че дадените на жалбоподателя предписания с Протокола от 03.10.2022г. са законосъобразни, а подадената срещу тях жалба е неоснователна. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.09.2022г. и на 03.10.2022г., длъжностни лица - служители в ДИТ, са извършили проверка за спазване на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд от „Нестле България“ АД в обект: Производство на какао, шоколадови и захарни изделия – [населено място],[жк], [улица].

Въз основа на представените при проверката разпечатки от системата за достъп на работещите и фишове за заплати, било установено, че в изрично и изчерпателно посочените периоди от 01.02.2022г. до 30.06.2022г., лицето Й. В. Д. на длъжност „специалист складови операции“ е полагала труд извън установеното за нея работно време със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител, при което в определени случаи е била надвишавана максималната продължителност за полагане на извънреден труд през един календарен месец (30 часа дневен или 20 часа нощен труд) и за целия период работодателят не е начислил с увеличение положения, в указаните размери, извънреден труд. В резултат на тези констатации длъжностните лица приели, че работодателят „Нестле България“ АД е нарушил разпоредбите на чл.146, ал.3, т.1 и чл.262, ал.1, т.1 във вр. с чл.128, т.2 КТ.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол №2231882/03.10.2022г., с който са дадени и процесните предписания по т.1 – т.11 и който, видно от отбелязването на последната му страница, е бил връчен на упълномощен

представител на дружеството на 03.10.2022г.

Констатациите, отразени в Протокола за извършена проверка от 03.10.2022г. и дадените с последния предписания са били оспорени от „Нестле България“ АД по административен ред (жалба вх. №22106416/10.10.2022г.). С Решение от 02.11.2022г. изпълнителният директор на ДИТ – Софийска област е отхвърлила жалбата като неоснователна и е потвърдила предписанията, дадени в т.1 – т.11 по Протокол №2231882/03.10.2022г.

За изясняване на спорните факти по делото са събрани гласни доказателства. Съдът приема, че показанията на свидетеля Е. Н. С. са непротиворечиви и се основават на преки нейни впечатления, но не ги кредитира по делото, тъй като обстоятелствата които установяват са неотнормирани към предмета на спора.

За установяване на спорните факти са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Сигнал за нарушение на трудовото законодателство вх. №22097747/02.09.2022г.; разпечатка от системата за достъп на „Нестле България“ АД за периода 01.02.2022г. – 30.06.2022г. относно служителя Й. Д.; Призовка №22081031/21.09.2022г.; Заповед №4132/22.07.2022г. за прекратяване на трудовия договор с Й. В. Д.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ с вх. №29388223103616/25.07.2022г.; Молба за напускане от 20.06.2022г. от Й. Д.; Служебна бележка за проведен първоначален инструктаж от 15.11.2021г.; Трудов договор №3362/12.11.2021г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ с вх. №29388213150119/12.11.2021г.; Длъжностна характеристика за длъжност „Специалист складови операции“, Дирекция „Логистика“, Отдел „Дистрибуция“; Фишове за м., м. януари – юли 2022г.; Заповед №89/08.06.2022г. за полагане на извънреден труд, на основание чл.144, ал.5 КТ; Заповед №166/13.12.2021г. за полагане на извънреден труд, на основание чл.144, ал.5 КТ; Правилник за вътрешния трудов ред в „Нестле България“ АД; Акт за установяване на административно нарушение №23-2200573/03.10.2022г.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който създава задължения за жалбоподателя, и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.405 КТ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 във вр. с чл.98, ал.2 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Процесните предписания, дадени с Протокол изх. №2231882/03.10.2022г. са НИЩОЖЕН административен акт - издаден на основание на друг нищожен акт – Заповед №3-0683/11.08.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ (ИАГТ). С последната, на основание чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник на ИАГИТ (обн. ДВ, бр.6/14.01.2014г., отм. ДВ, бр.81/11.10.2022г.) изпълнителният директор на ИАГИТ е възложил на изрично посочените длъжностни лица – служители в ДИТ – Софийска област, в срок от 11.08.2022г. до 31.12.2022г. разширена териториална компетентност като всеки от тях

извършва на територията на Столична община контрол по спазване на трудовото законодателство, Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ), Закона за насърчаване на заетостта (ЗНЗ), Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), Закона за хората с увреждания (ЗХУ), законодателството свързано с изпълнението на държавната служба и правата и задълженията на страните по служебното правоотношение, и на други нормативни актове, когато контролът е възложен със закон на ИАГИТ, включително и за издаване и връчване на индивидуални административни актове, съставяне на актове за установяване на административни нарушения, постановления по реда на чл.405а КТ и др.

С разпоредбата на чл.399 КТ осъществяването на цялостния контрол за спазване на трудовото законодателство, във всички отрасли и дейности, е предоставено на ИАГИТ. При упражняване на правомощията си контролните органи действат в рамките на своята компетентност (чл.402, ал.1 КТ).

Към датата на издаване на оспорваните предписания – 03.10.2022г., дейността, съставът, структурата, функцията и организацията на работа на ИАГИТ към министъра на труда и социалната политика, са регламентирани в Устройствения правилник на ИАГИТ, приет с Постановление на Министерски съвет (ПМС) №2/13.01.2014г., отм. ДВ, бр.81/11.10.2022г.).

Съгласно чл.21, ал.1 от Устройствения правилник на ИАГИТ (действащ към датата на постановяване на оспорваните предписания), при и по повод изпълнение на служебните си задължения инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, ЗЗБУТ, ЗНЗ, ЗТМТМ, Закона за държавния служител (ЗДСл) и други нормативни актове, които възлагат контрол на Агенцията.

Според чл.7, ал.1 от действащия към релевантния момент Устройствен правилник, Агенцията е организирана в обща и специализирана администрация, структурирана в Централно управление и 28 териториални дирекции „Инспекция по труда“. Дирекциите „Инспекция по труда“ са териториални поделения към ИАГИТ и осъществяват дейността си на територията на съответната област, като упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, както и специализиран контрол по спазването на ЗЗБУТ, ЗНЗ и законодателството, свързано с изпълнението на държавната служба, и правилата и задълженията на страните по служебното правоотношение и на други нормативни актове, когато това е възложено със закон (чл.16, ал.1 и ал.2 от Устройствения правилник, отм.).

При това с нормата на чл.16, ал.2 изрично е определена териториалната компетентност на контролните органи. Действащият към датата на издаване на спорните предписания Устройствен правилник, не предвижда възможност определената в него териториална компетентност да бъде делегирана на длъжностни лица – контролни органи от друга ДИТ. Според чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник (отм.) – посочена като правно основание за издаване на Заповед №3-0683/11.08.2022г., изпълнителният директор на ИАГИТ определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Доколкото обаче териториалната компетентност на инспекторите и другите контролни органи, е била изрично определена с нормата на чл.16, ал.2 от отменения Устройствен правилник, то настоящият решаващ състав приема, че в обхвата на правомощието на изпълнителния директор на ИАГИТ по чл.6, ал.2, т.14, е да определя само предметната (материална) компетентност на инспекторите в ДИТ. Този извод съдът обосновава и по аргумент от

противното на чл.21, ал.3 от Устройствения правилник на ИАГИТ (отм.). Съгласно тази разпоредба служителите от специализираната администрация на Централното управление имат компетентност на инспектор по труда за цялата територия на РБългария.

Компетентността на всеки административен орган е нормативно определена и не може да бъде преотстъпвана другиму, освен ако законът изрично допуска това. Според теорията и константната съдебна практика всяка некомпетентност на административния орган – материална, териториална и по степен, води до нищожност на административния акт.

В случая Протоколът за извършена проверка с изх. №2231882/03.10.2022г. с който на жалбоподателя са били дадени спорните предписания, е издаден от инспектори в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, чиято териториална компетентност, изрично определена в чл.16, ал.2 от Устройствения правилник на ИАГИТ (отм., в сила към 03.10.2022г.) е на територията на Софийска област. Мястото на проверката обаче е в обект на „Нестле България“ АД на територията на област С. – град, [населено място],[жк], [улица] следователно извън нормативно определената териториална компетентност на контролните органи.

По изложените доводи решаващият състав на съда приема, че процесният Протокол за извършена проверка №2231882/03.10.2022г. с който на жалбоподателя са дадени предписания по чл.404, ал.1 КТ, е нищожен административен акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, в размер на 1250 (хиляда двеста и петдесет лева, съгласно представения списък и доказателства за извършването им. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, тъй като последното е в размер близък до минималния, определен съгласно чл.8, ал.3 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед фактическата и правна сложност на делото, не са налице основания за неговото редуциране от съда по реда на чл.78, ал.5 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖНИ Предписания, дадени в т.1 – т.11 от Протокол за извършена проверка с изх. №2231882/03.10.2022г. на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“, представлявана от изпълнителния директор, с адрес: 1000 С., бул. К. А. Д.“ №3, да заплати на „НЕСТЛЕ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева – разноски по адм. дело №10776/2022г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова